1875. II. évfolyam. · 14. szám. · Debreczen, Szerda, jan. 20.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *részvénynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A BALKÖZÉPPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkeszt. irodában vétetnek fel.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába „Tisza"-bankház (Főpiacz 1584. szám. a. földszint jobbra) czimezendők.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

V. Bérlet 10. szám.

Csütörtökön, jan. 21-en:

adatik:

GEROLSTEINI

nagyherczegnő.

Nagy bohózatos vig operette 3 felvonásban, 4 képpel. Irták Halevy és Meilhac. — Zenéjét Offenbach Jakab. Forditotta Babos Károly. — Karnagy Medgyesi Nándor.
(Rendező Szabó.)

Kezdete 7 órakor, vége 9 után.

Ki a bünös?

(B. S.) Ma már nem csupán félénk politikusok korai lármája, hanem megdöbbenéssel nyilvánuló egyhangu elismerés még azok részéről is, kik éveken keresztül fujták a „mindent megnyertünk" lármás trombitáját, hogy országunk a közösügyes kormányzat gyönyörüséges gazdálkodása mellett a pénzügyi bukás szelén áll, hogy tönkrejutottunk politikailag, társadalmilag.

Baloldali lapjaink megjósolták ezt régesrégen, de a hagyományos jobbpárti politikán meghizott kormánypárti lapok — a politikai tévelygés, hazafiatlan önzés ez organumai — az utolsó percig igyekeztek takargatni a foltot s csak midőn már nem volt lehetséges salonoltözetnek declaralni az elrongyollott kabátot, ismerték el, hogy bizony rongyos az. Egymásután jöttek tarkábbnál tarkább czikkek, melyekben már a baj nagysága nem engedte elnyomni az őszinteség szavát, s elismerte mind, hogy a javitás égető szükség, annyira, — hogy egyik tekintélyes kormánypárti lap oly felelős miniszterium eszméjét penditette még, mely határozottan kifejtett programmal az állampenztár egyensulyának helyreállitását két év alatt garantirozza.

Ezen — mondhatjuk — kétségbeesett politikai helyzet következménye, hogy mig egyfelől füt-fát javasolnak, nehogy bekövetkezék azon szomoru katastropha, az állambukás, mely az évek sanyarusága miatt elszegényedett nemzet utolsó falatját dobná az Astrahót torkába, másfelől azon kisszerü vád, melylyel jobboldali lapjaink a hazafias odaadással küzdő ellenzéket igyekeznek az ország bajaiért felelőssé tenni.

Megvalljuk, nem nagy jóvéleménynyel viseltetünk a kormánypárti journalisták iránt, — alaptalan handabandázásaikra sem szoktunk nagy sulyt fektetni, ez mameluk-természetök nélkülözhetlen feltétele — de most nagyon bánt azon roszakaratu álokoskodás, melynek hangján az uj évben született „Nemzeti Hirlap" január 12-én czikksorozatot kezd, „Az ut — melyen idáig jutottunk" czimmel, melyben azon kérdést tüzte ki kormánypárti bölcsesége elé: hogy mi az oka azon politikai kettős válságnak, melybe a jobboldal államférfiui tapintata, szigoru hazafisága mellett jutottunk s mely — szerinte is — egyfelől kérdésessé teszi a parlamentaris kormányzat lehetőségét, másfelől a pénzügyi bukáshoz oly közel tereli az államot? És ezen kérdésre felel sok őszinteséggel ugyan, hanem ügyes politikai fogással, melyben a baloldalnak a haza bajaiért felelőssé tétele által a párt 10 éven keresztül teljesitett hazafias szolgálatainak ó-ra leszállitása az ambitió. — Csudálkozunk, nagyon csudálkozunk, hogy akadt kormánypárti lap azon hálátlan szerepre, mely az ország romlásának okait meri kutatni s ez által saját pártjának válik halálmadarává, de ha a különben nem egészen elfogult „N. H."-nak tetszik felkötni Don Quisotte kardját, mi nem félünk szembeszállani hamis érvü okoskodásaival.

Az mondatik nevezett czikkben, hogy bajaink forrása a dolgok természetellenes fejlődése, hogy ezen irányt politikánk mezején az ellenzék államjogi oppositiója jelelte ki, szóval az ellenzék az oka mindennek, a közjogi kérdés előtérbetolásával. Ez tette azonossá a kormány érdekét a haza érdekével, ezért védte a deákpárt az életképtelen kormányt teljes erejével, mert nálunk a kormány bukása a kiegyezés nagyszerü müvének bukása s eredményében talán — fegyveres harcz lett volna!

Régi, elpengetett vádja a mameluktábornak, mely minden változásban a fegyverek zörgését véli hallani, s nem akarja hinni, hogy Magyarországon a közjogi alap békés uton is megváltoztatható.

Igaz, hogy az ellenzék mindent elkövetett, hogy a kiegyezés balvégzetü müvének megadja a halálos döfést, de ezáltal csak kötelességét teljesitette, mert mig a kormánypárt az élhetetlen államférfiak kormányát saját meggyőződése ellenére igyekezett fentartani s a kiegyezési alap makacs védelmezése által a hazát veszélybe döntötte, addig az ellenzék minden baj főforrásául tekintvén a jobbpárt által anyai szeretettel dédelgetett kiegyezést, hazafias kötelessége volt müködését ez ellen irányozni, s ragaszkodni azon gunyolt bihari pontokhoz, mely bizonyosan nem vezetett volna a politikai kétségbeesés örvényébe. — De meg az ellenzék, ha nem minden árnyalataiban is, kész volt a kormánypárttal fuzionálni, s épen a Tisza párt ohajtá a coalitiót, midőn látta a haza egén tornyosuló felleget, melyet a kormány tehetetlensége, akarathiánya gyüjtött össze. — Hanem mit kivántak tőle? Elvei teljes megtagadását. Hogy fuzionálhatott volna az ellenzék egy olyan alapon, melyet politikai romlásunk alapjának tartott és tart?

Hanem hát azért az ellenzék az oka mindennek, az ellenzék, melyet czikkező ur még a belreformok terén is államjogi ellenzéknek szeret feltüntetni, heroszi fénynyel vévén körül saját küzdelmeiket, minden dicsősséget bölcs, hazafias, férfias működésöknek adván osztályrészül. Mintha bizony volna más valami, miért a jobboldal küzdelmei emlegetheti, mint a kiegyezési alap, a közösügy, melyet szerinte védeni kellett felfelé is, mert hát megalkotásakor a königgrätzi manipulátio dicsőssége világitá be Ausztriát. — Mintha bizony érdemelne köszönetet másért, mint azon milliókért Ausztria részéről, melyeket a kiegyezés boldogságáért odadobott. Persze ezen herosztrátusi dicsősség mellett volna étvágya a belreformok terén is magának tulajdonitani minden érdemet, mintha a belreformok nem az ország törvényhozó testülete által együttesen létesittettek volna, mintha abban a baloldalnak nem volna része sem, mintha nem sürgette volna az ellenzék azon reformok némelyikét számtalan izekben!

Nem tagadjuk, létesültek reformok — főleg a közigazgatás s igazságügy terén — melyek ellen szivós harczot folytatott a baloldal, s melyeknek czélszerütlensége azota nagyon bebizonyult. Behozta a kormánypárt a virilis rendszert, megnyirbálta a megyék jogait, elkülönözte az igazságszolgáltatást, s — mit ért el vele? Azt, hogy ma, mindenki hangosan sürgeti a közigazgatás reformátióját, s igazságügyünk rosszabb mint valaha.

Igaz, a baloldal küzdött ezen reform ellen, mert bármily helyes az igazságügynek a közigazgatástól elméleti elkülönözése, a mi concrét viszonyaink között nem volt helyes annak sebbel lobbal keresztülvitele. Költségesebbé tétetett az igazságszolgáltatás, s a nép idegenül fogadta azon birákat, kiket nem maga választott, megfosztatván ősi jogai egyik legszentebbikétől. De volt ebben egy sokkal veszedelmesebb calculus. A jobboldalnak minden áron megkellett óvni a többséget, s fenntartani a szerinte is élhetetlen kormányt, már pedig mig egyfelől az alkotmány egyik alapkövét képező megyegyülések hatáskörük megcsorbitása által sokat vesztettek tekintélyökből erkölcsileg, addig másfelől a kormány minden bíróban egy szavazatot nyert. Szép alkalom, oh! nagyon szép alkalom volt ez az érdekpolitika gyakorlására. Az igazságügyi kinevezések legeclatánsabb bizonyitékai, hogy mily ügyes a kormány saját embereinek alkalmazása által a többséget biztositani! Hogy ennek előre kiszámitható következése volt, mi be is következett, hogy ma egész törvényszékek állanak vizsgálat alatt, az természetes.

A városi főispánság felállitása egyik legszerencsétlenebb alkotása a kormánypárti politikának. Eredménye nem volt semmi, meg kellett buknia, mert magában hordta a bukás csiráit. A jól fizetett tanfelügyelőségek sem állhatnak már fenn soká, mert az óriási deficit nem enged a kormánynak oly kiadásokat, melyek nélkülözhetők, sőt feleslegesek.

Kérdjük már most, nem érdeme-é az ellenzéknek, ha ezen reformokra kiszórt összegeket meg akarta kimélni, s ez által a végső szükségben sinlő hazán segiteni? Mi azt hiszszük igen. Az ellenzék nem hátráltatja a reformokat, de kötelessége volt küzdeni az oly intézmények ellen, melyek élhetetlenségét megmutatta az idő, mely megmutatta azt is, hogy az ellenzék politikája nem oly vak, mint a mindent maguknak tulajdonitani szerető mamelukoké.

Hiszen maga is elismeri czikkiró ur, hogy a jobboldal politikája a hálátlanság politikája volt, hogy a jobboldal számtalan elemeire tekintettel nem létesülhettek, vagy roszszul létesülhettek némely reformok, mert a tehetetlen, a gyáva kormány istápolása csak a különféle érdekek támogatása által volt elérhető. Hát a tanfelügyelőség, városi főispánság, első folyamodásu törvényszékek elkülönzése, a keleti vasut kamatszelvényeire kidobott milliók, az olyan dolgok agyonhallgatása, milyet Csernátony egy emlékezetes gyülésen szemébe mondott Lónyainak — mind jutalmak, praemiumok voltak azon szolgálatokért, hogy az illetők a kormányt támogatták? Tehát ezt nevezi a „N. H." bölcs politikusa „szigoru hazafiságnak," „államférfiui tapintatnak"!? Valóban akkor nem csudálkozunk, ha Görgeinek idestova szobrot emelnek! . . A praecédens meg van rá.

De hát azért csak a baloldal, az ellenzék a bünös. A baloldal, mely nem adta fel éveken keresztül védett hazafias álláspontját, s folytonosan küzdött a jobbpárt által védett azon kormány ellen, mely nem tett egyebet, mint megalkotta a deficitet, a hátramenést, a corruptiot! És ez annyival nagyobb büne a jobboldalnak, mert átlátta, hogy az elpazarlott milliók az állambukás szélére vezetnek, hogy a félszegül keresztülvitt reformok többet ártanak, mint használnak, hogy a kormány támogatásáért pazarul osztogatott „hála" tönkreteszi a hazát erkölcsileg, demoralizálja a társadalmat — és mégsem tette le a kormányzás gyeplőit, nem adta át egy hazafias pártnak, mely bizonyára megmentette volna azt, mi még megmenthető. Ez lett volna a kormánypárt hazafias kötelessége, nem nyilt szemekkel vezetni a hazát a megsemmisülés örvénye felé. De igy! Feláldozta a hazát csupán azért, hogy az ellenzék kormányra ne jusson . . . .

Nem az államjogi oppositio, nem a félszeg reformok elleni küzdelem a bajok forrása! Az ellenzék önzetlen hazafisága, szigoru kötelességérzete előtt, tompák a rágalom iskolájában betanult phrásisok, hanem ott a baj, az alkotmány alapjában, a közjogi alapban, mely nemzeti önállóságunk siralmas éneke. Önökben a baj magukban — kik egy „mesterséggel" fenntartott kormány alatt megalapitották a hazafiatlanság, az önzés, az érdek politikáját! Hogy mire vezetett? jól tudják maguk.

---

* **A Horvátországra** is kiterjedő uj kereskedelmi törvényjavaslat, beható tanácskozások tárgyát képezte a napokban Zágrábban egy e czélra összeállitott bizottságnak. E tárgyalásokon, melyek tegnapelőtt fejeztettek be, részt vett a kereskedelmi miniszterium részéről Herics Károly min. titkár.

---

* **A képviselőház** tegnapi ülésén a költségvetésről szóló jelentést terjesztette be a pénzügyi bizottság. A részletes jelentések már kivannak nyomatva; az általános jelentés valószinüleg pénteken fog kiosztatni. Szombaton és hétfőn a förendiház a katasteri törvényjavaslatokat tárgyalja, melylyel a p. ü. miniszter el van foglalva; a budget vita a képviselőházban jövő kedden veszi kezdetét.

---

* **Zágrábból** tudósitják a „Pesti Naplót", hogy a horvát képviselők e hó 28-án érkeznek meg a fővárosba.

Külföld.

+ **Törökország.** Erópa keleti láthatárán veszélyes felhők tornyosulnak. Pillanatonkint várható, hogy Montenegró s a porta közt conflictus jő létre, melynek következményei egy általános európai háborut eredményezhetnek. A viszály oka a következő: Podgoriczában ugyanis okt. 19-én hetivásár alkalmával azon hir terjedt el, hogy egy török alattvaló verekedés közben megöletett. A mohamedánok azt hitték, hogy e tettet zrnagorai vitte véghez, s ennek folytán nehány percz alatt oly verekedés kezdődött, mely 24 montenegrói életébe került. I. Nikicza fejedelem diplomatiai uton kivánván elégtételt szerezni, Skutariban a török hatóságokhoz fordult, s a vétkesek megbüntetését követelte. A porta elis itéltette a tetteseket, de kijelenté, hogy a végrehajtást mindaddig függőben tartja, mig a montenegrói bünrészesek hasonlólag el nem itéltetnek. I. Nikicza már erre is hajlandónak mutatta magát, midőn a porta egy ujabb követelménynyel állott elő. Kivánta ugyanis, hogy a tettes montenegróiak török hatóság által török törvények szerint itéltessenek el. Ebbe Nikicza semmiesetre sem egyezik bele, s ezért az ügy elintézése a legkomolyabb következményeket vonhatja maga után.

— **Francziaország.** A mostani kormány csak a napirendre tüzött javaslatok, elintézéseig marad az ország élén, aztán helyére oly miniszterium lép, melynek tagjai Decazes, Audiffret-Pasquier és Dufaure lesznek. A republikánus baloldal hajlandónak mutatkozik a személytelen szeptennatus elfogadásra, oly formán, hogy a köztársaság csak 1880-ig álljon föl, aztán határozzon a nemzet ujból a kormányforma kérdése felett. A szélső baloldal azonban a végleges köztársaságot követeli.

Az Ofenheim-féle bünper.

A jan. 18-iki folytatólagos tárgyaláson Liskovetz tanu azt vallja, hogy a forgalmi számadások felterjesztésénél nem akart az igazgatóság deficzitet mutatni ki, hanem inkább nyereséget, a miért is 300 frtnyi felesleg mutattatott ki.

A staniczlau-czernoviczi vonal talpfáiról azt hitte tanu, hogy azok a társaság számlájára vásároltattak.

Liskovetz azt mondja továbbá, hogy ő a zárlat napján a provisió ügyére vonatkozó irományokat Ofenheimnak, ennek magán irataival együtt elvitte, ki azonban az iratok rendezével levéu elfoglalva, azokat elégette.

Az esti ülésben Liskovetz tanu kihallgatását folytatták; a mikor is vádlott tanunak a titkos irományok elégetésére vonatkozó állitását tévesnek mondja.

A törvényszék nem kivánja Liskovetzet megesketni.

Wiersbierski a czernoviczi pálya főmérnöke azt véli, hogy az épitési vállalkozók teljesiték kötelezettségeiket.

Oesterreicher tanu, a lemberg-czernoviczi vonal főmérnöke oly értelemben nyilatkozik, mint előbbi tanu. Utánna Schifftora tanu vallott, de adatai nem állták ki a birálatot.

Elnök ezután felolvasta a cseh északi és Kralup vasutak igazgatótanácsainak levelét, melyekben az mondatik, hogy nem igaz vádlott azon állitása, mely e vasutak alapitói nyereségére vonatkozik.

Az ülés esti fél tiz órakor záratott be.

Magyar tudományos akadémia.

** A magy. tud. akademia I-ső — nyelv és széptudományi — osztálya jan. 18-án d. u. 5 órakor Pulszky Ferencz elnöklete alatt ülést tartott.

Ez ülésen két felolvasás volt, az egyiket Hunfalvy Pál tartotta az „ugor városokról," — a másikat Greguss Ágost: „Shakespeare styljéről."

A felolvasások után folyó ügyek tárgyaltattak.

Bejelentetik Szepessy Imre r. tag. halála. Az osztály gondoskodni fog arról, hogy felette emlékbeszéd tartassék.

A régi magyar nyelvemlékek 3 első kötete megjelenvén — bemutattatik.

A titkár felolvassa az osztály határozatát Kókay Lajos azon kérvénye felett, melyben az az általa kiadott „Irodalmi értesitő" pártfogoltatását kéri.

Kriza „Vadrózsának" kiadatását az ülés megigéri ugyan, de a végleges határozat előtt a munka terjedelmének megitélhetése végett azt beküldetni kivánja.

Az ülés ½ 8-kor eloszlik.

Debreczen török oklevelei.

II.

Oltalom-levél 1558-ból.

Ezen levél keletkezésének története ez: Az erdélyi részen eső császári khász városok közül a szolnoki szandsákhoz tartozó Debreczen városának lakosai mind az ezelőtti mirmirántól mind pedig az országos összeirás eszközlőitől annak idejében temesszük-őt (bizonyság-levelet) kaptak arról, hogy valameddig ők — mint török részre hódolt hely — a szokásos adókat s egyéb fizetéseket hiány nélkül beszolgáltatják: mindaddig sem magoknak, sem családjaiknak, sem kereskedőiknek semminemü bántásuk nem lészen s élelmi szereikben, vagyonukban, marháikban legkisebb kárt sem fognak szenvedni. Most ide hozzánk fordultak, hogy ugyanezen czélból mi is hasonló levelet adjunk nekik. Kérésök meghallgatása után irtuk jelen sorainkat s arra a végre adtuk kezökbe, hogy ő velök csakugyan mindenki a szerint köteles bánni, a mint a mirmiránnak és az ország összeiróinak általok előmutatott oltalom-leveleik rendelik. Óvakodjék tehát őket azok ellenére bárki is háborgatni. Igy tudja s értse mindenki!

Kelt Temesvárott, 965-ik évi Redseb hava 10—20 azaz 1558. április 28. május 8-ik napjai közt.

A levél hátára tentába nyomott hétszegletü kis gyürü-pecséten ennyi olvasható. . . . . Musztafa Haszán fia, bizik a mindenség királyában.

A hüvelyknyi szélességben összehajtott levél viaszszal hozzá ragasztott papirszalaggal van körültekerve, melynek belső felén egykoru kéz irásával ezen magyar jegyzet olvasható: Musztafa bék levele, melyet adot, hogy minden szabadságunkban megtart és hogy senki más adósságaért meg ne merjen tartani. 1558.

Ezen levélre, illetőleg annak keltére nézve legelsőben is azt látom szükségesnek egész általánosságban megjegyezni, hogy a régi török okleveleken a ritkább esetek közé tartozik az, a mikor egy napja van valamely hónapnak megjelölve, mint a levél keltének ideje. E helyett legtöbbször a hónap első, második vagy harmadik tiz napját szokás megemliteni vagyis a hónap elejét, közepét és végét. Igy látható ez a fentebbi levélen s a többiek nagy részén is.

A mi már ezen levelet illeti; mint tartalma mutatja azon oltalom-levelek közül való, melyekről a mult alkalommal emlékeztünk. Hivatkozik a mirmiránról s az ország összeiróitól nyert hasonló czélra szolgáló levelekre. Ezen utóbbiakét közöltük az I. sz. a. a másik vagy is a mirmiráné elveszhetett, mivel azt sohasem találtam a többiek közt. Tartalma szórólszóra az lehetett a mi ezé. Mirmirán máskép beglerbég alatt a budai basa értendő, ki ezen czimet mint a budai tartomány főparancsnoka viselte. Ebben a rangban volt még Magyarországon a temesvári és kanizsai basa. Mazok az illető mirmirának vagy beglerbégek magokat magyar nyelven irott leveleikben rendesen az hatalmas császár fő helytartójá-nak szokták nevezni.

Ilyennek nevezte magát néhány évvel később mint budai basa az is, a ki ezen oltalom levél keltekor még csak Musztafa bég s temesvári defterdár volt. 1556-ban lett temes-

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

Az ő kedvéért!

MONTAGUE KELEMEN REGÉNYE.

VI. FEJEZET.

Arden asszony kerestetik.

(13-ik folytatás.)

A szegény Mabel ellen panasz emeltetett s miután az ügyben a vizsgálat elrendeltetett a szerencsétlen nő a rendőri épületbe lett vive, hol az ott alkalmazott női felügyelők gondozására bizatott.

„Az egész nem egyéb tévedésnél; de nem tesz semmit miután már halva van." Ez volt minden a mit mondhatott.

Egyetlen hozzá intézett kérdésre sem tudott felelni; nem tudott semmit; nem értesült mi felől sem azon pillanattól kezdve, midőn elaléltan az ágyba veté magát azon időig, midőn a borzasztó valóra felébresztek s iszonyu veszteségét a rendőrtől meg nem tudta. Hogy miképen lettek ujjai és hálóköntöse véresek, azt sem tudta; nem is gyanithatta, hogy kié lenne a szobájában talált tőrforma kés. A törvényemberei, a komoly hivatalnokok, a nép mely vad izgalommal tódult össze a kapu előtt — mert az esemény hire villámgyorsasággal terjedt el az egész környéken — mindez csak álomként — melyből nem sokára ébrednie kell — tünt fel emlékezetében.

De a komoly való nem sok vártatva előtérbe lépett, mert Mabel egy elkülönitett czellába lett bezárva; az ő reá felvigyázó nőn kivül senki sem lett hozá bocsátva. A rendkivül felizgatott idegek végre lankadni kezdtek és egy mély könyörületes álomba szenderült.

„Szegény, szegény teremtés!" — mondá Arden ur — „Ügyvédemet fogom hozzá küldeni, hogy meggyőződjék, mit lehet érdekében tenni. — Reménylem, hogy az orvost csak bebocsátják hozzá?"

„Oh, mindenesetre uram."

„Helyesen. De most haza kell sietnem mert nőm nem fogja tudni hova magyarázni hosszas elmaradásomat."

„Jó egészségnek örvend Arden asszony?"

„Ma reggel kissé roszul érzette magát; ugy hiszem, hogy az, meghülésnek következménye."

„Ugyebár Arden ur, neje jelenleg oda haza van?"

„Mindenesetre."

„Mindenesetre.?"

„Igen."

A hivatalnok hm-t mormogott, mig Arden ur a felől tudakozódott, hogy miért kivánja azt tudni.

„Szeretném Arden asszonyt meglátogatni," — felele — „de ugyhiszem, hogy ön fogja tudni, mikép neje ma reggel házon kivül volt."

„Nem hiszem, mert még ágyban fekve hagytam el."

„Mégis azt gyanitom, hogy kinn volt; mert a szerencsétlenség szinhelyére jött s ott azon ohaját fejezte ki Latta asszonynyal beszélhetni, de ekkor az még fenn az emeleten aludt."

„Az én nőm? Lehetetlen!

„De az uram ugy van. Rendőrszolgáim azonnal felismerék s figyelemmel kisérték midőn haza távozott. Ön felől semmi emlitést sem tett. Gyanitom, hogy nem is hitte mikép ön ott volt."

„Azt persze nem tudhatta; de ő egyáltalában az egész dologról sem tudott semmit. De hogy is tudhatta volna? Hisz még ágyban volt, midőn a hirt vettük s én szigoruan hagytam meg odahaza, hogy egy szó emlitést sem tegyenek nékie a felől. Rendőrszolgája bizonyosan tévedett."

„Uram, én alig hiszem."

„Én haza sietek, hogy tudomást szerezzek magamnak a dolog mibenléte felől. Tudassa velem, kérem, ha e szegény teremtésnek reám szüksége lesz."

„Készséggel uram."

Arden ur haza felé vevé utját s a midőn a gyilkosság szinhelyéhez ért, ott, még mindig nagy csoport csőcseléket talált egybegyülve. Egy rendőrszolga a pap laka előtt állott, ki élénk beszélgetésben látszott a ház egyik szolgájával lenni. Midőn a lelkészt megpillantotta illedelmesen köszönt neki s nehány lépést hátrált, de ismét visszajött mintha csak őrt állana ott.

„Parancsom van itt maradni" — mondá.

„Parancs, hogy házamat őrizze?"

„Azt uram nem mondtam. Megbizásom csak annyiból áll, hogy itt az utczán maradjak; ön is tapasztalhatja, hogy innét az egész utczán végig lehet látni, s mindenkit észrevehetek, ki valahonnan kijő. Ugy hiszem uram, hogy ön nem lesz megsértve?"

„Oh, semmiesetre, hacsak szolgáimmal beszélgetve el nem tölti az időt. Regelizett már?"

„Csak egy falatot uram. Ép akkor akartam hozzá fogni midőn rendkivüli szolgálatra lettem kirendelve."

„Ugy adatok önnek valamit; de reménylem, hogy nem fogja azt az utczán elkölteni?"

„Nem uram! Az éhség nagyon fáj! — Az isten áldja meg az öreg urat" — mormogá a rendőrszolga. — „Nagyon kényes dolog reánézve, de nem az én dolgom azt nékie megmondani, hogy tulajdonképen mit őrizek itt. Bármily későn tudja meg, mégis elég jókor lesz az szegény fejének.

Ő azért lett oda állitva, hogy a lelkész házába a be és kimenőket nem pedig, hogy a Darnley utczán haladókat kisérje figyelemmel. Az utczaajtó volt az egyedüli bejárat a lelkészi lakba. Mindenki, ki a lakba be akart jutni, csak ez ajtón keresztül juthatott be.

Arden ur a házba lépett s ott gyermekeit találta legelőször is, kik nyugtalanul várakoztak valami hirre; az egész háztartás szokatlan rendetlenségben volt a borzasztó gyilkosság következtében, mely közvetlen a szomszédságban történt.

„Adj egy csésze theát Gertrud" — mondá Arden ur kimerülve. — Egész le vagyok verve a történtek következtében."

„Valóban atyám, ön nagyon rosszul is néz ki."

Gertrud egy csésze theát nyujtott át atyjának s közelében maradt mig azt szürcsölgeté és felette csudálkozott, hogy atyja semmi hirt sem mond neki. Gertrud távolról sem gyanitotta, mily sulyosan nehezedik valami atyja szivére.

(Folyt. köv.)

Debreczen, főpiacz, Csanak-ház.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltettnek.

vári defterdára, hová egyenesen a szultán udvarából küldetett, a hol addig szolgálatban volt. Később füleki, szegedi bégséget majd boszniai basaságot viselt mig 1566-ban aug. 3-án budai basává tétetett.

A magyarországi török kormányzat egyik legjelesebb embere, a ki 12 évi budai basasága alatt ezt sokszorosan bebizonyitotta. A budai török korból maradt épitmények jobbadán az ő idejéből valók. Iskolák, mecsetek, fürdők, lóporos torony stb. épültek az ő terve szerint s felügyelete alatt. Mily gondja volt az épitkezésekre? bizonyitja azon 1578. ápr. 9-én Samaria Ferdinánd komáromi épitőmesterhez „vitézlő barátjához" magyar nyelven irt levele, mely a régi magyar nyelvemlékek II. kötete 256. lapján olvasható, „valami födelezni való cserepek felől" irt s egyuttal emliti, hogy „im mastan akarunk valami mecsitöt csináltatni." Hozzá kezdhetett-e ebbeli szándéka végrehajtásához? nagy kérdés, mivel 1578-ban szept. utolsó napjaiban, épen midőn a puskaporos toronyban a villám ütés által okozott károk megszemlélésére akart indulni, akkor ért III. Murád szultánnak Ferhád nevü fölovászmestere Budára a szept. 20-án kelt halálos itélettel, mi rajta szokás szerint azonnal végre is hajtatott.

Budai basasága idejében kelt leveleinél még lesz alkalmunk egyet-mást megemliteni: itt ezen levélre még csak azt jegyezzük meg, hogy ime a debreczeniek jónak látták még Temesvárról is szerezni magoknak oltalom-levelet, mert arról a vidékről is vetődhetett hozzájuk fosztogató török, a ki a szolnoki vagy budai levél láttára még nem igen lett volna hajlandó magát megb.csülni.

(Folyt. köv.)

Hirdetmény a sorozás végrehajtására nézve.

(Vége.)

e) Az ideiglenes fölmentésért folyamodó felek, figyelmesekké tétetnek, hogy a kérvényeket ezen minta szerinti bizonyitványokkal szereljék föl.

f) Ezen bizonyitvány olyan két atya által, a kiknek az 1875-ik évi ujonczozásra felhivott, de sem az ideiglenes mentességre, sem a tényleges szolgálat alóli fölmentésre igénynyel nem biró fiaik vannak, sajátkezüleg irandó alá, és egyszersmind a városi hatóság által is kellőleg hitelesitendő.

g) A bizonyitvány minden rovata, az illető szüle vagy rokon nevének, birtokának, kereset-módjának, és adójárulékának, ugyszintén a fölmentetni kért hadkötelesnek, és a tanuk fiai neveinek beiktatásával, egytől egyig betöltendő, s a birtok, üzlet, mesterség, vagy más jövedelmi forrás, adó, és a többi tételnek netaláni hiánya tüzetesen „nincs" szóval jelzendő.

h) A szülének vagy rokonnak netán más községben létező birtoka, vagy jövedelmi forrása, különösen megemlitendő, s arról külön bizonyitvány melléklendő.

i) Ha irni tudó olyan atyák, a minők az f) pont alatt emlittetnek, nem léteznének a városban: az illető törvényhatósági tisztviselő, a védtörvény végrehajtása tárgyában kiadott utasitás 39-ik szakaszának 3-ik pontjához képest, köteles a tanukat hivatalból kihallgatni, s a vizsgálati jegyzőkönyvet a kérvényhez csatolni.

k) A második és harmadik korosztálybeliekre vonatkozó, s a korábbi ujonczozásnál már használt családi értesitők és hatósági bizonyitványok, ha különben szabályszerüleg vannak kiállitva, a családi és vagyoni viszonyokban történt vagy nem történt változásokra nézve, az anyakönyvvezetők, s illetőleg a tanuk és előljárók által kellőleg megujitandók, vagy szükség esetében egészen uj okiratokkal pótolandók.

l) A hadkötelesek testvéreinek sorhadbeli vagy tartalékbeli szolgálati kötelezettség alatt állása oly módon igazolandó, a miként ezt a védtörvény végrehajtása tárgyában kiadott utasitás 39-dik szakaszának 5-dik pontja szabja meg.

m) Azon felszólamlási kérvényeket, a melyek, valamely hiány miatt, és kiegészités végett, visszaadattak, kötelesek a felek, kellőleg fölszerelve, még a sorozó bizottság működése előtt, az illető tisztviselőhöz visszaszolgáltatni.

6. A tényleges szolgálat alól való fölmentés iránt, az 1868-dik évi 40-dik törvényczikk 27-dik és 29-dik szakaszaihoz képest, és az ezekben foglalt föltételek alatt, a népiskolai tanitójelöltek, tanitók, továbbá az öröklött mezei gazdaságok önálló tulajdonosai, és belföldi tengerészi vagy hajóépitési tanintézetek növendékei, azon esetben is folyamodhatnak, ha nem a hadseregbe (haditengerészetbe), hanem a honvédségbe soroztatnak be.

Az e részbeni folyamodvány azon módon szerelendő föl, mely a hadsereghez sorozott, és a tényleges szolgálat alól való fölmentést kérő hadkötelesekre nézve van meghatároza.

A kellőleg fölszerelt kérvény, az ujonczállitás alkalmával, készen tartandó, és a hadköteles részéről, mihelyt az a hadiszolgálatra alkalmasnak találtatik, és a honvédségbe besoroztatik, a sorozó bizottság polgári elnökéhez azonnal benyujtandó.

Elutasitás esetében, szabadságában áll a félnek az elsőfokulag hozott határozatot föllebbezni, s a kapitányi hivatalhoz 14 nap alatt benyujtandó, és a honvédelmi miniszterhez intézendő felfolyamodással élni.

7. A tényleges szolgálat alól való fölmentés iránti folyamodvány csak akkor vétetik tárgyalás alá, ha az illető hadköteles a hadiszolgálatra már alkalmasnak találtatott; ellenkező esetben a folyamodvány a félnek egyszerüen visszaadatik.

8. Az 1854-dik és 1853-dik évben született azon ifjak, a kik az 1874-ik évi sorozás alkalmával ideiglenesen a póttartalékba osztattak, szintén kötelezve vannak a sorozó bizottság előtt személyesen megjelenni, hogy reájuk nézve, a szerint, a mint a hadiszolgálatra alkalmasaknak találtatnak, vagy az utóbbi sorozás óta törvényes fölmentési czimet nem nyertek, az első korosztálybeli állitás eredményéhez képest megállapitható legyen, vajjon továbbra is a póttartalékkan hagyassanak-e meg, vagy az ujonczjutalék fedezésére a hadseregbe (hadtengerészetbe), vagy végre, ezen jutalékok fölözése után, a honvédségbe osztassanak-e be.

9. A hadseregbe (hadtengerészetbe) vagy honvédségbe besorozott egyének, a rendes hadiszolgálatba való belépésre, illetőleg fegyvergyakorlatokra, 1875. évi október 1-sö napja előtt nem hivatnak be; a póttartalékba beosztott egyének pedig, béke idején, különben is fölmentvék minden katonai szolgálat és fegyvergyakorlat alól.

Kelt Debreczenben, 1875. évi jan. 12.

A városi tanács.

Debreczeni szinház.

* Kedden, jan. 19-én adatott „Don Carlos" Schiller Frigyes 5 felvonásos drámai költeménye; forditotta E. Kovács Gyula.

Megvalljuk, kétszeres kivánczisággal indultunk tegnap szinházba. Először az uj forditás s másodszor pedig az uj szerepbeosztás miatt. Mindkettő a lehető legjobban elégitett ki. Az uj forditás nyelvezete könnyed, folyékony. Az uj szerepbeosztás megütötte a mértéket. Ezuttal — elvitázhatlanul — Lenkei, (mint Don Carlos) volt az est-hőse. Értjük ezt a szó — nem szoros értelmében. Carlos szerepe mély tanulmányt, helyes felfogást és a szerep-légkörébe való beletalálást igényel s mi őszintén és örömmel regisztrálhatjuk, hogy Lenkei gondot forditott mindháromra s sikerült is azokat neki részben — megoldani. Részben mondjuk. Tagadhatlan, hogy voltak egyes igen sikeresen megoldott jelenetei, de voltak olyak is, hol fáradságos és szokatlan szerepe következtében kimerültsége nagyon is észrevehető volt: azonkivül pedig a nála már második természetté vált — mondhatni félszeg és esetlen járás és taglejtést sem birta egészen háttérbe szoritani; de mindezek daczára, nem vonhatjuk meg tőle határozott eltsmerésünket kifejtett buzgálmáért s jóakarólag tanácsoljuk neki, hogy mint jelen alkalommal, ugy ezután is forditson gondot, s tanulmányozza szerepeit behatóan, s lélektanilag, s a siker, a közönség elismerése fogja koronázni működését. A tiszteiőitől kapott koszorut ezuttal — megérdemelte.

Takács (II Fülöp) szintén jól viselte magát; mindvágig helyesen alakitotta s oldotta meg szerepét; helyenkint, különösen pedig midőn a féltékenysége következtében átvirasztott éj után szenvedélyes és kétségbeesett indulatának szavakat kölcsönöz és kétkedik, vajjon gyermeke tulajdon vére-é? ugyszintén midőn a fogságban ülő fiának kardját hozza vissza — remekelt. Mindezzel pedig csak azt bizonyitotta be, hogy akarat és igyekezet mellett ő képes helyesen alakitani, s egyik legjobb ereje szintársulatunknak. Szólanunk kell még a többi szereplő felől is; és az, mit mondhatunk nem lehet más mint feltétlen dicséret; dicséret, mert minden tulzás nélkül állithatjuk, hogy jobban, korrektebben, öszhangzatosabban több élettel alig láttuk játszani még színészeinket, mint az este. Törökné (Valois Erzsébet) a megtört szivü, a feszes udvari szokásokhoz bilincselt magasröptü szellemü királynét. Lukácsiné (Eboli herczegnő) a szenvedélyesen, forrón szeretni, de végtelenül gyülölni is tudó spanyol nőt, kitünő müvészi felfogással személyesitették. Mándoki (Posa) jól alakitott és szépen szavalt. Megemlitendő még Zöldi (Alba), ki kis szerepében helyén volt.

Közönség szép számmal.

HELYI HIREK.

= **A polgári kör ez idei első tánczvigalma**, melyről tegnapi számunkban emlitést tettünk, tegnap este a Fehérló termében fényesen sikerült. — Városunk derék polgársága e bálokat minden évben tömegesen szokta látogatni, s ez alkalommal is ha nem is épen a zsufolásig, de mégis szépen megtelt a báli terem, s annak mellékhelyiségei. A talp alá való jó magyar zenét Oláh Józsi kitünő zenetársulata huzta, s a fiatalság, no még egyszer mászszor a tánczra penderült mamák is rózsás jó kedvvel, s az ezen bálokban már otthonos fesztelenséggel járták a lakodalmast, meg a friset. Néha egy egy négyes is előfordult, de legtöbbször nemzeti tánczunk járta. — Nem akarunk dicsériadot irni, de, nem hallgathatjuk el, hogy annyi viruló üde fiatal szépséget, mint a mennyiből a bál hölgykoszoruja egybefonódott, igen ritkán lehet együtt látni, s nem egy fiatal polgártárs hagyta el e bált egy szivvel szegénynyebben, vagy tán gazdagabban. A kedélyes mulatság szünni nem akaró animóval reggel 6 óráig tartott, a mikor is egy kedvesen eltöl tött báléj emlékével oszlottunk szét, s keressük fel a pihentető párnákat, s folytattuk a lázas álom éber szenderében a képzelem országában azt, a minek kedveért egy egész éjet oly szivesen áldozánk.

= **Az 1873-iki bécsi világkiállitáson** elismerési okleveleket és érmeket nyert debreczeni kiállitók részére az érmek és oklevelek megérkeztek a városi hatósághoz, s azok a februáriusu havi rendes bizottsági közgyülésen fognak az illetőknek ünnepélyesen kézbesittetni. Azt hiszszük nem lesz érdektelen, ha a kitüntetést nyertek névsorát ezennel közhirré teszszük: Kitüntetést nyertek Debreczenből összesen 19-en, és pedig Bisotka István érdem érmet, Dávidházy Imre elismerő oklevelet, debreczeni csizmadiák elismerő oklevelet, debreczeni kertészegylet elismerő oklevelet, debreczeni pipakészitők elismerő oklevelet, debreczeni fels. gazd. tanintézet haladási érmet, Kiss Imre és neje érdemérmet, Knoll Pál elismerő oklevelet, Kökényesy Imre elismerő oklevelet, Lackner József közreműködési érem, Malatinszky Ferencz jó izlésérti érmet, Molnár György érdem érmet, Nagy András és leánya érdemérmet, Rácz György elismerő oklevelet, István gőzmalmi társulat haladási érmet, Szőke János elismerő oklevelet, Szücs Mihály közreműködési éremet, Tóth Eszter érdemérmet, Veres Lajos elismerő oklevelet. Összesen tehát: Debreczenben nyeretett 2 haladási, 5 érdem, 2 közreműködési, 1 jóizlésérti érem és 9 elismerő oklevél.

** **Sajtóper**. Básty László ujfehértói földbirtokosnak s magán-vádlónak Szigeti György n.-szombati lakos s vádlott ellen a Szabolcsmegyei és hajduker. közlöny" 148. és 151. számaiban Szigeti György névaláirás alatt közzétett közlemény miatt beadott két rendbeli sajtóügyi panasza felett, holnap délelőtt fog megtartatni az esküdtszéki tárgyalás. A panaszló ügyvéde dr. Kola János.

** **„Mártha"** czimü ösmert kedves zenéjü opera, melyben Bacsó Luiza kisasszony másod izben fog fellépni mint vendég, Mándokiné asszony jobbanléte folytán jövő héten keddre, f. hó 26-ra van kitüzve.

= **A fösvény kétszeresen költ**, a tolvaj duplán fizet. Vasárnap délután történt. Két bundás atyafi betámit egy vaskereskedésbe, s ásót, kapát kérnek. A szolgálatkész segéd hiven kirakja elibök a kért holmikat. Az egyik bundás atyafi ki is választ egy ásót és kapát, de mellesleg egy kis vásári ajándékra is akarván szert tenni, egy spárgavágó hitvány ollót, mi a pudlin hevert, nagy ügyességgel eltüntet, s azt a bunda felhajtott aljába nyugodt lélekkel elhelyezi. A segéd, ki más vevővel is el volt foglalva, nem vette észre a büvészeti mutatványt, de a gazda, ki ismeri már a vásáros tolvajok furfangjait, szem-fül volt, s félszemmel figyelemmel kisérte az escamotage-t. Következett a fizetés. A segéd csak bámult, a midőn számolni akart a bundás vásárlóval, s a gazda gyengéden félre taszitja, s maga veszi kezébe a krétát. Egy ásó 1 frt, egy kapa 1 frt, és — a paraszt ámul bámul, — egy olló 1 frt, összesen 3 frt. Az enyves kezü vásárló ugyan jól tudta, hogy az ásó ára 50 kr, a kapáé is 50, az olló meg mint ócska jószág testvérek közt sem ért többet 20 krajczárnál, azonban felfogván a dolognak az ő mivoltát, keserves arczczal, de belenyult a bugyellárisba — s szó nélkül kiszurta a 3 frtot, s aztán távoztak. — De itt még nincs vége a históriának. Nehány percz mulva a másik paraszt visszajött, hogy meggondolták a dolgot, nem igen van most nekik szükségük az ollóra, tessék visszavenni s visszaadni az 1 frtot. A kereskedő azonban csak azt jegyezte meg, hogy ő tévedt az olló árában, mert annak, ha vásárolják az ára 20 kr, de ha lopják hát bizony akkor három frt az ára. Mondanunk sem kell, hogy az atyafi erre a szóra ugy el hordta magát, mintha soha ott sem lett volna.

= **Ifj. Csáthy Károly** gazd. akad. könyvárusnál megjelent, s szerkesztőségünkhez beküldetett: **„Magyar mondattan"** az irály és verstan rövid vázlatával. Középtanodai használatra. Irta: **Imre Sándor.** Negyedik javitott kiadás. Ára 80 kr. — Maga azon körülmény, hogy e mü már 4 kiadást ért elég ajánlat lenne, ha már a szerző ismert neve nem kezeskednék is a könyv jósága felől. A kiállitás Debreczen város nyomdájának becsületére válik.

— **A debreczeni iparos ifjusági önképző-egylet** részéről meleg köszönet nyilvánittatik Szerényi Endre urnak Győrről azon szives megemlékezéseért, hogy az egylet kebelében szervezendő betegsegélyezési intézmény alaptőkéjét 3 o. é. frttal gyarapitani sziveskedett. Debreczen, 1875. jan. 20. Svoboda József, mk. egyleti pénztárnok.

* **Gyengéd férj** lehet azon falusi atyánkfia, ki tegnap d. u. kedves oldalbordáját, mivel az többet talált a vásáron költeni mint a mennyi neki inyére lett volna, azon panasz kiséretében, hogy neje őt meglopta a városházánál őrt álló hajdunak adta át, ki is a szegény asszonyt, daczára sirás-rivásának, oltalma alá vette. A férj pedig — nem lévén még hivatalos óra — szépen tovább kullogott, mondván, hogy majd 3 órakor személyesen adja elő panaszát a biróság előtt.

* **Holländer J.** helybeli jó nevü tánczmester, a Jonász vendéglő nagytermében f. hó 24. gyermek bált rendez, mely mint az előkészületekből sejthető, vetekedni fog a hirhedt illemtanár Müller Lajos által rendezett hasonló mulatságokkal.

— **Bizonyos** segélyösszeg utalványoztatása végett folyamodott a helybeli vadásztársulat a városi tanácshoz a megtartatni szükséges farkasvadászat foganatosithatásához; az, ennek folytán Török Pál erdőmestertől hivatalos uton bekivánt jelentésből, és több csatolt bizonyitványból kitünvén, hogy a farkasok az idén az erdőségeken, különösen pedig a Halápon tetemes kárt tettek, következésképen a folyamodó vadásztársulat által épen a közelebb emlitett erdőrészen tervezett hajtóvadászatot a közönség érdeke is igényelvén: ezen indokból annak költségei némi fedezésére a házipénztárból 50 frt adományoztatott; oly feltétellel, miszerint a megejtendő hajtóvadászat eredményéről a tanácshoz jelentés terjesztessék be annak idejében.

— **Két kóborló órást** keresett tegnap egy kenézi lakos a rendőrség segélyével a városon, kik hozzá tegnapelőtt órajavitás végett betérvén, miután azt megigazitaniok sikerült: ennek örömére a házigazda nem kimélte a bort, melynek erejétől saját jómaga csakhamar elannyira önkivüli állapotba esett, hogy a két órajavitónak sikerült a ködmöne zsebében volt 200 frt körüli összeget kioperálni, s azzal együtt minden bucsu nélkül igyekeztek minélelőbb hátok megett hagyni a megkárositottat. A szegény embert azon remény vezette ide, mert a két tolvaj helybeli lakosnak mondta volt magát, sőt még állitólagos lakásuk házszámát is megnevezte, de bizony őket még eddigelé kézrekeriteni nem lehetett.

** **Egy vakmerő suhancz** garázdálkodott az elmult éjjel az utczákon, s midőn széles jó kedvének egy előbukkanó rendőr határt akart volna szabni — bőszülten neki rohan s veszélyes sérelmeket ejt a csend- és rend felkent bajnokán. Majd fokozott hevélylyel akadálytalanul tovább áll, s megy egyenesen a szülei házhoz, hol álomban szendergő apját s anyját kiméletlenül felkarolja, s dühét a jámbor szülőkön akará teljes mértékben oktalanul kiönteni. A szegény öregeket undok szavakkal illette, sőt egy a kezében forgatott fegyverrel éltöket szándékozott kioltani. A megtámadott szülők eliszonyodtak hálátlan gyermeküknek ily emberietlen tette felett, s előbb szép szóval akarták a háborodottat csilapitani. Midőn azonban a szép szó nem használt s éltüket valóban veszélyeztetve látták: segitség után kezdtek kiáltozni. A nagy zajra csakhamar megjelent a rendőrségnek nehány képviselője, kiknek — nagy dulakodás után sikerült aztán a vérszomjas kannibált ártalmatlanná tenni. A hálátlan gyermek ügye azóta a királyi ügyészség kezei között van.

*3 **Egy süveg czukorra!** akarta egy falusi paraszt keserü életét megédesiteni, melyhez tegnap a Csanak-féle kereskedésben könnyü szerrel szeretett volna hozzájutni; de egy éber kereskedősegéd elejét vette feltett szándéka kivitelének s egy előszólitott konstábler segédlete mellett meggyőzte a nyalánk atyafit, hogy a czukor nem mindig édes, — néha keserü is.

** **Önvallomások**. Egy tolvajnő került közelebb a kapitányi hivatal elé, hol a vizsgálat alkalmával töredelmesen bevallá, miszerint ő belőle már ugy se lesz predicatiós halott (saját szavai) akaszszák fel, mert neki természetében van az, hogy a másét szereti, s mig csak ereiben vér pezseg: nem állhatja meg, hogy át ne lépje a VI. parancsolat tilalmát. Azért tehát még egyszer óva figyelmezteti a tens kapitány urat, hogy őt bizony akasztassa fel.

ÉRTÉK- ÉS VÁLTÓ-FOLYAM a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén

1875 jan. 20-án.

5% metalliques 70.10., 5% nemzeti kölcsön 75.50., 1860-ki állami kölcsön 111.50, bankrészvények 9.36., hitelrészvények 225.25, London 111.10., magyar földtehermentesitési kötvény 77.50., temesvári földtehermentesitési kötvény 76.75., erdélyi földtehermentesitési kötvény 756.0., Horváth-Slavon földtehermentesitési kötvény 79.50, ezüst 105.70., cs. kir. arany 5.25.½ Napolend'or 89.1.

HIRDETÉS.

A nagyerdei faraktárban 27 csomó faragott faforgács és 16 csomó tuskó forgács folyó hó 21-én azaz c ütörtökön d. e. 9 órakor árverésen el fog adatni, mikorra is a vevők megjelenni kéretnek.

Csáki Gergely tanácsnok.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Főmunkatárs: **Hamar László.**

HIRDETESEK

ROTT LIPÓT és TESTVÉRE

Debreczenben. 601 7—12

A FÉRFI DIVATTEREM

Czegléd-utcza 2. sz. a.

ajánlja a n. é. közönségnek következő czikkeket:

Fehérnemü raktárából: CHIFFON INGEK 1.20—3.50ig. Rumburgi ingek 4—10 frtig. Szines Kreton ES OXFORT INGEK 1,40—4 frtig. MAGYAR ES NÉMET lábravalók 1.20-tól 3 frtig. himzett ingbetétek selyem, batiszt és len zsebkendők HARISNYÁK

Ruha raktarából: Egy egész téli férfi öltöny 15—28 frtig. Egy kurta téli kabát 13 frttól 16 frtig. Egy hoszu téli kabát 16—30 frtig. Mindenféle gyermek-öltöny (3 évestől kezdve.)

Vidéki rendelmények pontosan eszközöltetnek.

Kalap és férfidivat raktárából: Legujabb divatu magyar és német kalapok, NYAKKENDŐK, GALLÉROK és KÉZELŐK, valódi franczia NŐI és FÉRFI keztyük. Mindennemü UTI ESZKÖZÖK.

7. számu

ÁRJEGYZÉKE

a nagyváradi

„LÁSZLÓ"

GŐZHENGERMALOM

őrleményeinek.

Bizományi raktáron

DEBRECZENBEN,

Csanak Józsefnél.

Egész zsák vételnél

bécsi sulyban, kötelezettség nélkül, ingyen zsákkal, készpénz fizetés mellett.

A.	Buza dara nagyszemü	14.20
B.	„ „ aprószemü	14.20
C.	„ „ középszerü	12.20
0.	Királyliszt	14.—
1.	Lángliszt	13.50
2.	Montliszt	12.70
3.	Zsemlyeliszt I. rendü	12.—
4.	„ II. „	11.50
5.	Fehér kenyérliszt I. rendü	10.20
6.	„ „ II. „	8.80
7.	Barna kenyérliszt I. „	7.30
8.	„ „ II. „	5.50
8½	„ „ III. „	5.—

Debreczen, 1875. jan. 9.

JAKAB, HELLER ÉS LIPPMANN

ajánlja a n. é. közönségnek a közelgő báli idényre dusan ellátott raktárát, melynek egyes czikkeit itt felsorolja, u. m.:

Főpiacz, Dragota-ház.

12 rőfös Tarlatan minden szinben, 2 frt. Fehér Creppe lisse 2 frttól kezdve. ORGADI FRANCÉ MUIT, uj czikk, legjobban ajánlható báli ruháknak. 4 frttól kezdve. FRANC MOUL és Batt. Clairet. 1 forint 90 krtól kezdve.

Ugyszinte Atlas, Moar, RIPS, Lüstren, Polde sui és FAILLOK minden szinben és minőségben.

Szalagok, csipkék, disz- és pipere-czikkek nagy választékban legolcsóbb gyári árak mellett.

Továbbá figyelmeztetjük a n. é. közönséget a nagy választéku divatos ruha kelme raktárunkra minden minőségben és szinezetben 25 krtól kezdve.

FUTÓ SZŐNYEGEK 22-tól kezdve.

Női divat és vászon raktára.

Laptulajdons **Molnár György.** Kiadja a könyv- könyomda s kártyagyári részv. társulat Debreczenben.